

מ"ת 33506/02 - ירמיהו אביב (טומי בלאייש) (עוצר), ראובן (רוברט בלחסן) (עוצר) נגד מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 15-02-33506 מדינת ישראל נ' (טומי בלאייש)(עוצר) ואח'
תיק חיצוני: 787/15

בפני כבוד השופטת דניאלה שריזל	בגדי העוותרים/הנאשמים
1. ירמיהו אביב (טומי בלאייש) (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד אבי חימין	המשיבה/המאשימה
2. ראובן (רוברט בלחסן) (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד גדי זילברשטיין ע"י ב"כ עו"ד עפרה קרמנין	מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילו)

החלטה

בעתירה לגילוי ראייה חסומה

לפי סעיף 45 לפקודת הראות [נוסח חדש], תשל"א-1971

הrukع העובדתי, כתב האישום

1. נגד שני העוותרים (שיכנו להלן: **הנאשמים**) הוגש כתב אישום הכלול (לאחר תיקונו) عشرה אישומים. כתב האישום המתווך (להלן: **כתב האישום**) מפרט תכנית קשרו של הנאשם הנואשם, בין היתר יחד עם אחרים לرمאות חברות בקשרם, שיטתי ומתmeshר, ומפרט את מימושו של הקשר בדרך של סדרת מעשי הונאה חובקי ישות, שביצעו הנואשים, לכארה, או ניסו לבצע, כלפי חברות הזרפתיות שסומנו כקרבות ההונאה, וחילקן הוכתבו על ידם בהצלחה.

2. בכתב האישום נאמר, כי במסגרת תכנית הקשר (המתוארת באישום הראשון) נקטו הנואשים באמצעותם שונים, ובין השאר, הם אספו במחשביהם לאורך תקופה פרטיה מידע אודות חברות הזרפתיות שעתידות היו להיות קורבן למשיהם המרמטיים, לרבות, מידע פיננסי ומידע אודות בעלי תפקיים; באמצעותם בני שרים יCREATE כתובות דואר אלקטרוני בשורות הנוחים להיות כתובות דואר אלקטרוני של בעלי התפקידים באותו החברות;

עמוד 1

בנוסף, באמצעות מומחי מחשבים, התקינו על מחשביהם תוכנה המאפשרת להתקשר לצרפת טלפון הנחוצה להיות צרפת. המשרד האחרון שבו פעלו וביצעו את מעיליהם הוא משרד שכורו באמצעות איש קש ב-14.10.29 ברחוב משכית 13 בהרצליה (להלן: **המשרד**).

3. מדובר, כאמור, בפרשת "עוקץ" מתוחכמת ועתירת פרטים שבה נטו חלק, בין השאר, שני הנאים שלבפניו. בהתאם בקצחה את עובדות כתוב האישום ואת האישומים המיוחסים להם:

כתב האישום פורש באישום הראשון את תכנית הקשר שערך הנאים בין לבין עצם ויחד עם אחרים במהלך שנת 2014, קשר שמרתתו להונאות חברות בצרפת באורה מתוחכם. במסגרת תכנית הקשר, נאמר באישום זה, אספו הנאים מידע פיננסי אודות חברות שונות (לרבות, מידע אודות בעלי תפקידים בחברות, דרכי התקשרות עמן, והימצאותם בקשרי מסחר עם חברות אחרות), זיוף מסמכים שככלו מצגי שווה באורה שנזהה להיראות כאלו המסמכים אמיתיים, ותוך שימוש במידע שאספו, הפנו אל החברות בצרפת מסמכי דרישת העברת כספים בהיקף של מאות אלפיaira, כשהם מציגים מצגים כוזבים.

עוד נטען באישום זה, כי הנאים החזיקו במספר רב של חשבון בנק בצרפת, סלובקיה וקורסיקה, שבهم התקוינו לקבל את כספי ההונאה בהיקף של מאות אלפיaira. במהלך התקופה, המשרד שערכו שמש אוטם לביצוע עבירות המרמה. שני הנאים מואשמים באישום הראשון בקשר לבע"פ שעש, קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

באישום השני, וכן, ביתר האישומים (להוציא האישום השמנוי והאישום העשירי[1]) מתוארת הוצאה אל הפועל של תכנית הקשר שנרקמה כמתואר באישום הראשון ואשר במסגרת, הצלחו הנאים, כמתואר בעובדות האישום השני, תוך הצגת מצג שווה שקר, בפני מגלי מנטס, בעל תפקיד בכיר בחברת ברוני שברצפת, ותוך התחזות כבעל החברה, לשכנע אותה להעביר לחשבון הבנק שלהם בצרפת ששוה סכומי כסף שהסתכו ב-191,000,1aira. המשיבה (אשר תכונה להלן: **המאשימה**) טוענת בכתב האישום, כי הנאים קיבלו לרשותם במרמה, בנסיבות חמירות, את הסכום 1,005,1aira, ובכך פעלו ברכוש אסור כהגדרתו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: **חוק איסור הלבנת הון**).

באישום השלישי מואשמים הנאים בכך שבדרך מרמתית, כמתואר, בחודש ספטמבר 2014, הם הוליכו שולל, באמצעות מסמכים מזויפים, הודעות דוא"ל כזבות והתחזות אחר, את משרד הנהלת החשבונות של קבוצת הcadogan אולימפייך דה מרסי, ביום 14.10.27 קיבלו מהם במרמה, בנסיבות חמירות, סך של **756,000aira**, שאמור היה לקבל סוכן השחקנים מייסה נידאי. הסכם האמור התקבל במרמה לחשבון הבנק של הנאים בצרפת. המאשימה טוענת באישום השלישי, כי הנאים קיבלו את הסכם האמור לרשותם במרמה, בנסיבות חמירות, ובכך פעלו ברכוש אסור כהגדרתו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

באישום השני ובאיישום השלישי מואשמים שני הנאים, אףו, **קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, עבירות לפי**

סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, **בהתוצאות אחר**, עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין, וכן, **בעשיית פעולה ברכוש אסור**, עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

בחמשה אישומים נוספים (האישום הרביעי עד האישום השביעי וכן, באישום התשייע) מיחסת המאשימה לנאים חמישה ניסיונות שערכו במטרה לקבל במרמה, בנסיבות חמירות, מחברות בצתרת כספים בהיקפים גדולים:

סכום של 1,262,752aira ניסו הנאים לקלב במרמה לחברת **תשויות בלניה** (כמפורט באישום הרביעי);

סכום של 800,800aira ניסו הנאים לקלב במרמה לחברת **פינדר פרנס** (כמפורט באישום החמישי);

סכום של 485,863aira ניסו הנאים לקלב במרמה לחברת **סם** הנמצאת בעיר נאו מיזון שבצתרת (כמפורט באישום השישי);

סכום של 127,854aira ניסו הנאים לקלב במרמה לחברת **קופר סטנדרד** (כמפורט באישום השביעי);

סכום של 858,842aira ניסו הנאים לקלב במרמה לחברת **درט לוגיסטיק** (כמפורט באישום התשייע).

לטענת המאשימה, במסגרת התרחישים המתוארים בחמשת האישומים הנ"ל, עשו הנאים שימוש במסמכים כזבים, לרבות, הודעות דואר אלקטרוני שנחו להיראות כהודעות של מנכ"ל החברה; ודרשו במרמה שיועברו לחשבון הכספיים האמורים. המרמה לא יצאה אל הפועל בשל חدام של בעלי התקמידים הרלוונטיים כי מדובר במרמה. בכל אחד ואחד מהאישומים הללו מואשים הנאים **בניסיונו לקבל דבר במרמה, בנסיבות חמירות**, לפי סעיף 415 סיפא וסעיף 25 לחוק העונשין. באישום החמישי נוספת עבירה של **התוצאות אחר**.

באישום השmini מואשים הנאים **כי השמידו ראיות ושיבשו מהלכי משפט**, עבירות לפי הסעיפים 242 ו-244 לחוק העונשין, וזאת, משומם שבהתעורר חשו של הנאשם 2 כי מעלי החבורה נחשפו, הוא העזיק את הנאשם 1 והורה לו לפעול להשמדת הראיות במשרד. בהוראותו ובנהנויותיו הגיעו הנאשם 1 יחד עם העד רפאל חג'ג' בתאריך 30.12.14 בשעות הלילה למשרד, ובמשך מספר שעות השמידו וחיסלו את תכולת המשרד: הם מחקו את תוכן המחשבים שהיו שם, השילכו מסמכים למיכל אשפה שמחוץ לבניין, ואף פינו את המחשבים מהמשרד. בנסיבות שנוצרו נאלצה המשטרה לפתח כבר באותו לילה בחקירה גלויה. הנאים נעצרו, המחשבים המושלכים וכל ראייה אפשרית - נתפסו.

האישום העשירי מתיחס, כאמור, לנאים 1 בלבד: נטען בו, כי הנאשם 1, המתגורר בישראל מאז חודש يول' 2012, עבר עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון וזאת, משומם שנמנע מלדוחות לרשויות, כנדרש ממנו בסעיף 9 לחוק, על סכום כולל של 1.2 מיליוןaira שהעביר לישראל בסכומים קטנים לטירגון, באורך מסוומה, באמצעות חברות ובני משפחה.

4. לנאים מוחסנות עבירות מרמה בנסיבות חמירות וUBEIROT_NLOOT_SHUBARO, לכוארה, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977, ובUBEIROT_LFI CHOK_AISOR_HLBNT_HON, וקשרית קשר שקדמה לאלה.

5. בהתקUSH מעברים של שני הנאים עד תום ההליכים, וכן המחלוקת בדבר קיומן של ראיותلقאה, בוחני את חומר הראות המציג בידי המשימה באספקלה של השאלה האם יש בריאות פוטנציאלי ראוייה העולה כדי סיכוי סביר להרשעה. כן, בוחני את השאלה האם מתקיימות עליות מעצר. מצאתי, כי גם שמדובר בחומר ראוי מורכב, בריאות חלקן ישרות ומרביתן נסיבותיות, הרי שהשלוב וההתאמה בין ראיות מ"רובד הקצה" לבין אלה מ"רובד המבצע", שנתפסו אצל הנאם 1 ובמחשבים שפינה מהמשרד, וכן הצבעה הישירה על הנאם 2 כמו כדמות מפתח בפרש, הרי שמתקיימת תשתיית ראוייה לביא להרשעת שני הנאים באישומים (אותה עת מדובר היה בשם אישומים) שבכתב האישום. בהתקיים עליות מעצר מובהקות - נעצרו הנאים עד תום ההליכים. ההחלטה בדבר קיומן של ראיותلقאה, וההחלטה בדבר מעברים של שני הנאים עד תום ההליכים אושרו בבית המשפט העליון [ראו: בש"פ 15/15/4720; 4760/15 **בן משה ואח' נ' מדינת ישראל** (28.7.2015)].

תעודת החיסון

6. משנסקו הרקע העובדתי והאישומי, סלולה הדרך לבחון את הריאות החסויות שעומדות בסיס העתרות שהגישו הנאים לגלוין.

חומר החקירה בתיק נמסר ברובו לבאי כוח הנאים, להוציא מסמכים שביחס לתוכנם, מקורים /או עצם קיימים הוצאה ב-27.4.15 מעודה מפורטת בדבר ראיות חסויות מטעמי אינטראס ציבורי חשוב (להלן: **תעודת החיסון**) חתומה בידי השר לביטחון פנים. תעודה החיסון חוסה כל מידע בדבר זהות המקורות שהם מוסרי 16 הידיעות המודיעיניות (להלן: **16 הידיעות**) אשר פרטיהן/מספריהן מפורטים **בנספח א'** ל undead שנמסרה לנאים, וכן, מועדים מדויקים שבנה נמסרו הידיעות. התעודה חוסה כל פרט או מידע בדבר שיטות ואמצעים ואופן הביצוע הטכני של החקירה, בכלל זה, עיקוב, הקלטות, האזנות סתר, בקשנות לצוים שיפוטיים ביחס לנוטוי תקשורת, זהות המודובבים שהופעלו, ועוד.

7. בנוסף, חוסה תעודה החיסון באורך מוחלט אסופה נוספת בת 20 מסמכים בחומר החקירה. המסמכים סומנו בתעודה החיסון בסימונים מ.1, ל.ת. 1 עד ל.ת. 6; ל.ת. 12 עד ל.ת. 15; מ.פ. 5 עד מ.פ. 12 (חסויים גם הסמל ושם היחידה שבדוח ביצוע עבודות מ.ט. 14).(22/14).

8. בתעודה החיסון נאמר, כי החיסון נועד למנוע סיכון של בני אדם, למנוע פגיעה בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה ועם גורמי אכיפה שונים, למנוע סיכון פעולות חקירה עתידיות, וחשיפת שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה, באורך שיפגע ביעילותם פועלותה.

9. מבין אסופות המסמכים המנויות בתעודה כחות החיסון, שתי אסופות תעמודנה במרכז הדיון בעתרות שהגישו הנאים, ולגביהם קמה והיתה מחלוקת. האחת הינה אסופה 20 המסמכים החסויים על מהותם ועצם קיומם; והאחרת - אלו ה- 16 הידיעות המפורטות, כאמור, בנספח א' ל undead החיסון. יצוין, כי ביחס לאסופה 16

הידיעות נמסר להגנה מסמך/רשימה שכותרתם "רשות דיגיטלית - ידיעות לسنגורים", הכוללים פרפרזות ביחס ל-6 מהידיעות ומילא של 10 ידיעות[2]. נותרו חסויים זהות מוסרי כל הידיעות. כמו כן, נותרו חסויים מספרן הסידורי ותאריךן של שתיים מהידיעות (מספר 13 ו-15 ברשימה).

העתרות לגילוי ראיות חסויות

10. שני הנאים הגיעו עתירה לגילוי הראיות החסויות לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: **העתירה, או, העתרות**). السنגורים עמדו על כך שהדין בעתרותיהם ישמע בפני מوطב שאיננו דין בתיק העיקרי כדי שלא יחשוף الآخرן לראיות בלתי קבילות. אשר על כן, הורה כב' השופט ד' רוזן לקיים את הדיון בעתרות בפניו.
11. לעתירות גופן: ב"כ הנאים מבקשים להסיר את החיסין שהוטל על שתי אסופות המסמכים שפירטתי לעיל, קרי: 20 המסמכים שנותרו חסויים[3], ו-16 הידיעות אשר זהות מוסרי הידיעות נותרה חסומה. העתרות אינן עוסקות ביתר המסמכים, השיטות והאמצעים החסויים על פי התעודה.
12. בעתירה בכתב וב דין שהתקיים בתאריך 3.8.15 טען ב"כ נאם 1, עו"ד אבי חימי, כי בהסתמך על החוק והפסיקה [כגון: ע"פ 889/96 **מאזריב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(1) 462, (להלן: **ענין מאזריב**), בעמ' 443; ע"פ 4765/98 **abbo סעדה נ' מדינת ישראל**, תקדים לעילן 99(1), 1380 עמ' 1383; וכן, ב"ש 838/84 **ליבני ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד לח(3) 729 (להלן: **ענין ליבני**), בעמ' 738], החיסין הגורף והמוחלט שמתילה תעודת החיסין על אסופת המסמכים הוא מסוכן, וזאת, בהתחשב באינטרס הציבורי בכלל, ובפרט ביחס לנאם 1, שכן, בהעדר מידע לגבי תוכנם ומספרם של המסמכים שנותרו חסויים ולא נמסרו לנאים, נבצר מהם גבשנה ראייה למושבו, מה גם, שנראה כי החקירה נמשכת, ויריעת הפרשה טרם נפרשה יכולה בפני ובפני המשאימה. בקשר לסנגור הינה לקבל פרפרזות ביחס לכל המסמכים החסויים.
- בכל הנוגע ל-16 הידיעות, טען ב"כ נאם 1, כי ידיעת שמות מוסרי הידיעות, או המבוקע להן, חיונית להגנתו של הנאשם 1, שכן, ניכר מהתוכן הפרפרזות שמדובר למי שמוסר מידע מיידי אישית, וחשוב מכל, שמו של הנאשם 1, בנגדו לשם הנאשם 2, איננו מופיע כלל בידיעות, דבר שעולה בקנה אחד עם טענת ההגנה של הנאשם 1 כי לא היה מעורב בתכנינית העברנית המתוארת בכתב האישום. חשיפת שם המקור או המקורות חיונית, אם כן, להגנת הנאשם 1, טען סנגורו, לשם הוכחת חפותו ואמיותו טענותיו.
13. אסופת 16 הידיעות עומדת גם היא במרכז טיעוני ב"כ נאם 2, עו"ד גדי זילברשlag, ועתירתו היא לחשיפת שם המקור שמוסר את הידיעות. ב"כ נאם 2 התמקד בטיעוני ב"נichosh" זהות המקור, וניחשו הוא שמדובר במקור אחד, וזה האדם שכינויו "גיימס" (העד נדב רון夷ש) עליה במהלך הדיזונים הקודמים, הוא נחקר בפרשא זוכה להתיחסותה של עו"ד רות דוד (מי שייצגה את נאם 2 בראשית הלילכים), משומם שלטענת הנאשם 2,夷ש הוא הוא העבריין העיקרי אשר ביצע את העבריות המתוארות בכתב האישום. אם לא תחשוף זהות המקור, אם לא

תאשר הפרקליטות כי יעשה הוא המקור העומד מאחורי 16 הידיעות, טען ב"כ נאשם 2, לא יוכל הנאשם 2 לזכות להגנה ראויה במשפטו, מה גם, שקיים פער משמעותי בין תוכן הידיעות עיתורות הפרטיהם שמסר, לכואורה, המקור למפעלו (כמפורט בפרפרחות), ולדוגמא - חלקו המרכזית של הנאשם 2 בפרשת הונאת החברות הכספיות, לבין ההודעה המסותגת שמסר יעשה בחקירה ביחס לנאשם 2. פער זה הוא מעין קילוף מזוכה בעיניו הסגנור, ועל כן, ללא חשיפתו של המקור לא יוכל הנאשם 2 לזכות להגנה ראויה במשפטו. לתמיכת הטענה הגיש ב"כ הנאשם 2 טבלת השוואאה בין הפרטיהם שמסר יעשה בחקירותו לבין תוכן 16 הידיעות, כשממנה עולים, לדבריו, פערדים של ממש בגרסאות, ואלה מחייבים שתיחשף זהות המקור או המקורות.

ב"כ הנאשם 2 עתר, בנוסף, לחשוף בפניו באורח מוחלט את **תוספת 20 המסמכים** שעוזרו לחיסון כמעט מלא, והסתמך על ההלכה שנקבעה בפסקה הבסיסית (כמבואר בפסקה 12 לעיל). לטענותו, בהעדר פרפרחות למצער, אין להגנה ولو מושג קלוש ביחס למהותם, מועדיהם ותוכן של המסמכים, וממילא הוא מתקשה לדעת האם וכי ציד יתרמו להגנת מרשו, ובכך, פגיעה מהותית בהגנת הנאשם 2.

עמדת המאשימה

14. ב"כ המאשימה, עו"ד עפרה קרמנית התייחסה בפתח טיעונה לטענות נלוות שהעלתה ההגנה ביחס להימשכות החקירה ביחס לחלקם של מעורבים נוספים בפרשה, כשלעצמה, כל פרט וכל מידע ביחס למעורבים נוספים שאינם ידועים למאשימה נמסרו לסוגרים כחומר証據, לרבות, מלל מלא של מרבית הידיעות [ראו: הידיעות שמספריהן 6 עד 12, ו-12 עד 16 ברשימה שהוצגה להגנה]. בהתאם לכך, טענה, גם ניסחה את כתוב האישום, כעולה מסעיף 1 לעובדות האישום הראשון, קרי: "**קשרו הנאים קשור, ביןם ובין אחרים ...**". מכל מקום, להוציא פניה לרשויות בצל'יה להמצאת מסמכים חשבונות בנק רלוונטיים, אשר מطبع הדברים יועברו להגנה עם המצאים, הוודעה ב"כ המאשימה, לא נעשית כל פעולה חקירה נוספת ביחס למעורבים אחרים בפרשה.

15. לגוף העיתורות - הביעה ב"כ המאשימה התנגדות להסרת החיסון ביחס לשתי האסופות שבמרכז הדיון. בהיבט העקרוני מבוססת עמדתה בראש וראשונה על הטעמים המנוים בתעוזת החיסון שהם לב ליבו של העניין, קרי: הגנה על אינטרס ציבורי חשוב, הגנה על שלום וביטחוןם של מקורות, הגנה על יחסם הגומלין שבין הציבור והמשטרה, וגם ובמיוחד מניעת פגיעה באינטרסים חוקתיים נוספים. לטענתה מתקיימים האינטרסים הללו ביחס לראיות החסויות מושא העיתורות.

16. מן היבט המשפטי, טענה ב"כ המאשימה, יש לתת את הדעת לבחן שנקבע בפסקה לצורך הכרעה בשאלת חשיפתה של ראייה חסומה, שהוא מידת החשיבות או החוינוות של הראייה להגנתו של הנאשם, ובמלים אחרות: האם קיים בראיה החסומה פוטנציאלי לזכויו, או, שמא מעליה הראייה החסומה ספק ביחס לאש灭תו, או, למידת מעורבותו בפרשה. מבחן זה, נטען, איןנו ניתן לישום מאחר שעד עצם היום הזה לא מסרו הנאשם תגבורתם לכתב האישום, כך שהגנתם מפני האישומים איננה ברורה, וממילא לא נפרשה לפני ירידת המחלוקת.

17. יתרה מכך, לא רק שהנאשמים טרם הגיעו לכתב האישום, אלא גם לאורך החקירה כולה נותרה עמדת הנאשם 2 מעורפלת; ואילו הנאשם 1, שטען בחקירה כי חלקו בפרשה הסתכם בטיפול תמים במחשבים, לא סיפק לחוקריו כל הסבר לריאות המפלילות שעלו כנגדו. בענין זה הפנייה להחלטת בית המשפט העליון בעניינים של הנאשמים, בש"פ 4760/15, בפסקה 15 ובאחרות, שבנה קבע כי השופט י' עmittel, כי הריאות לכואורה שלולות את תחת טכני המחשבים התמים. כתוצאה מהאמור, בשלב דיוני זה, בהעדר ידיעה באשר לעמדת ההגנה, עומד בפני בית המשפט קושי אינהרנטי, עד כדי חסור אפשרות של ממש, להעיר את חשיבות הריאות החסויות להגנת הנאשמים, כפי שעתורם לכך הסניגורים [בענין זה הוזכר בש"פ 120/12 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.2010), בפסקה 23].

18. בהתייחסה באופן קונקרטי לגוף העתרות לחשיפתם של 20 המסמכים החסויים המוצאים בראש תיבות ומספרים, טענה ב"כ המאשימה, כי בהתאם למחנים הקבועים בפסקה, ולנסיבות הקשורות בשני הנאשמים, חשיפת המסמכים, ولو בתקציר, איננה יכולה להוועיל להגנתם, ומנגד, החשיפה תפגע ללא ספק באינטרסים ציבוריים חיוניים, כפי שנאמר בתעודה החיסון. הודגש, כי מקום בו ניתן לספק לסיגורים פרפרחות הדבר נעשה שיעשה, כפי שנעשה ביחס לדיוקן המודיעיניות. אלא שבמקרה זה, עצם קיומם של המסמכים, לא כל שכן תוכנם של 19 מהם, עלול לפגוע ולהחטיא את מטרות החיסון, ועל כן, לא ניתן לספק לסיגורים אפילו תמצית. הוזכרו בנושא זה בש"פ 1459/15 בענין הירשמן, ובש"פ 4857/05 פחימה נ' מדינת ישראל (15.7.2005).

19. בכל הנוגע ל-16 הידיעות שלגביהם הتابקה חשיפת זהות המוסר או המוסרים - הדגישה ב"כ המאשימה בטיעוניה את האינטרס הכספי והמצטבר ביחס לחיסון המוטל על שמותיהם וזהותם של מוסרי ידיעות מודיעיניות; החשיבות שבשמירה על שלומם וביטחוןם של מקורות, ומונעת חשיפתם לפגעה פוטנציאלית בהם ו/או במקורבים, בשילוב חיוניות השמירה על תפקודם של המשטרה, לרבות האיסוף המודיעיני שהוא בעל תפקיד חשוב בפעולתה השוטפת של המשטרה בחשיפת עבירות, כמוerto, טענה ב"כ המאשימה, הרי שבנסיבות התקיק, נכון 20.2.2007). בהתאם למחנים שנקבעו בפסקה, כאמור, טענה ב"כ המאשימה, הרי שבנסיבות התקיק, נכון חומר החקירה הקשור את הנאשמים לאשמה המיוחסת להם,ברי כי חשיפת המקור או המקורות לא תועיל לנאים, ואין בנסיבות החסויים פוטנציאלי מזכה, אפילו לא כדי העלאת ספק; אך ביחס לנאים 1, אשר כלל לא נזכר בידיעות; וכן במקרה 2, אשר מככב בכל הידיעות המודיעיניות שנמסרו כמי שעומד במרכז פרשת המרימה.

20. לאחר שמייעת טיעוני הצדדים בתאריך 3.8.15 התקיים דיון בלשכתו במעמד צד אחד. נכחו בו ב"כ המאשימה, קציני המודיעין שאחראים לקבלת הידיעות ולמסמכים החסויים, וראש צוות החקירה.

בדין זה הוצגו לפני המסמכים החסויים **מ.1, ל.ת. 1 עד ל.ת. 6; ל.ת. 12 עד ל.ת. 15; מ.פ. 5 עד מ.פ. 12**, ועוד מסמך מ.ט., וכן, 16 הידיעות המודיעיניות. נמסרו פרטיים וסבירים ביחס לכל אחד מ-20 המסמכים החסויים, הרקע להפקתו והסיבה להטלת חיסון על עצם קיומו, על תוכנו ופרטיו. ביחס ל-16 הידיעות המודיעיניות - העמידו ב"כ המאשימה וקציני המודיעין לרשויות את הפרטים החסויים, לרבות, זהות מוסרי הידיעות, זהות המפעלים, הערצת מהימנות, מועד הידיעות ותוכנן המלא. נמסרו לי הסבירים ביחס לשאלות שהעלו הסיגורים, האם מדובר במקור

אחד שמסר את כל הידיעות, והאם מוסר או מוסרי הידיעות מעורבים אישית בפרשת ההונאה הנטענת.

קציני המודיעין הביאו את עוצמת האינטראס הציבורי בשמירת החיסין על זהותם של מקורות והפרטים שנתרו חסויים (ב-6 הידיעות שלגביהם נמסרו רק פרפרחות), וזאת, כדי שלא לסקן את שלומם וביתחונם של אנשים, וכך שלא לסקל שיתוף פעולה קיים ועתידי בין משטרת ישראל.

21. נערך פרוטוקול שוטף בכתב ידי.

הפרוטוקול הוכנס למעטפה סגורה (עליהשמי וחתימתו, בצווף תאריך הדיון). על המעטפה נרשם "סודי". הוא תמסר לשמירה בכספת בית המשפט.

התשתיית החוקית

22. קודם שאכריע בעתיות אבהיר את המסגרת המשפטית לבחינתה.

ככל, אמרה התביעה להציג בפני הנאשם את מכלול הראיות שנאספו לתקן לצורך הגשת האינטראס של חקר האמת ועשיות צדק עם הנאשם. כלל זה בא לידי ביטוי בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], ולצדכו חריגים בדמות חסינות ואינטראסים אחרים. החיסין הרלוונטי לעניינו מעוגן בסעיף 45 לפקודת הראיות, שכותרתו "חיסין לטובת הציבור" הקובע:

אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדן בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראייה, כי הצורך לגילתה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגילותה.

23. המחוקק הסביר, אפוא, את בית המשפט להיעתר לעתירתו של בעל דין המבקש גילוי ראייה חסינה על פי דין, אם מצא כי הצורך לגילתה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש שלא לגילותה. למשל: גם אינטראסים חשובים של ביטחון המדינה (לפי סעיף 44 לפקודת הראיות) או ביטחון הציבור (לפי סעיף 45) יסוגו בפניו הערך של חקר האמת ועקרון העל של אי הרשות חופשיים מפשע, מקום בו הראייה החסינה היא מהותית וחיונית להגנתו של הנאשם.

24. הוראת החוק האמורה והאינטראסים שבבסיסה נבחנו בשורה של פסקי דין אשר יצאו מבית המשפט העליון, ובهم הותוו המבחןים שלאורים אמרו בית המשפט להעיר את האינטראסים המנוגדים הפועלים ולאין ביניהם. הפסיקה שהזיכרו הצדדים בטיעוניהם (cmbואר בפסקה 12 לעיל) היא אכן הפסיקה המנחה והנוהגת. עליה, ועל החלטות נוספות סמכתי את מרבית החלטותי עד כה: ע"פ 889/96 **מאזריב** (עמ' 438-439); החלטת הנשיא א' ברק בב"ש 838/84 בעניין **LIBANI**; ע"פ 4765/98 בעניין **אבו סעדה**; וכן, ע"פ 621/01 **מדינת ישראל נ' חמדן**, פ"ד

נה(2) 823 (להלן: **ענין חמדאן**); בש"פ 4857/05 **فحימה נ' מדינת ישראל**, תק דין עליון 500(3) 479 (15.7.05); בש"פ 1924/93 **גרינברג נ' מדינת ישראל**, פ"ד מז(4), 31.8.93, 766 (להלן: **ענין גרינברג**); בש"פ 120/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, תק דין עליון 500(1) 9464, 24.2.2010 (להלן: **ענין פלוני**); בש"פ 6392/97 **בלביסי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(5), 176 (להלן: **ענין בלביסי**); בש"פ 01/00 9086/97 **רביב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(3) 163; ובש"פ 7200/08 **סעיד נ' מדינת ישראל** (27.10.2008).

.25. בהתאם לפסיקה האמורה, תיעשה בחינת העירה בשני שלבים, כאשר בשלב הראשון בוחן בית המשפט האם חשיפת המסמך החסוי מחייב חשש לפגיעה בעניין ציבורי חשוב, ואיזה הוא החשש. אם נכון כי כן, עליו לאזן, בשלב השני, בין האינטרסים המנוגדים הפעילים זה מול זה - מניעת חשיפתן של ראייה או ראיות, שתוצאתה עלולה פגוע בעניין הציבורי האמור, מצד אחד, כשהכוונה היא לסייע חי' מקור, או, מקורות, ביטחונם האישי ושלוםם, או, פגוע בשיטות עבודהן של רשויות האכיפה; מן הצד الآخر - הצורך המשמעותי בגילוי האמת בפני ההגנה, וקיים דין פלילי הוגן ו ראוי, שבו נשמרת הגנת הנאשם במלואה, ונמנע עיוות דין אפשרי.

במסגרת האיזון המתואר, כאמור בית המשפט לבחון מהי החשובות או החינויוות של הפרטים החסויים להגנת הנאשם, ככלומר - האם יש בהם "פוטנציאל מזקה", והאם עשויות הראיות לכשתיחשפנה לעורר ספק סביר באשמהו של הנאשם [ע"פ 889/96 בענין **מוזאריב**, בעמ' 447; דנ"פ 1424/01 **מדינת ישראל נ' חמדאן** (23.4.2001); ע"פ 5114/97 בענין **סלימאני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(2) 721]. זאת, בהיקש מהופך ל"פוטנציאל הרשעה" הנדרש לרף של ראיותanca להילכי מעצר עד תום ההליכים. ככל שיגבר המשקל היחסני של הפרטים החסויים להגנת הנאשם, כן תגבר הנטייה להורות על חשיפתם אגב הסרת החיסון.

.26. הבדיקה של המשקל היחסני, כאמור, היא מטבע הדברים אינדיבידואלית וספציפית, ומן ההכרח שתיעשה לאור האישומים המិוחסים לנายนם, לאור הראיות הנוגעות לכך, ולאור שדה המחלוקת שבין הצדדים, קרי: טענות ההגנה של הנאשם, מקוםן של הראיות החשובות וחשיבותן בשדה זה, ובהתחשב בכלל עובדות המקירה. מalias, כי השאלה אם חיסוי ראיות מסוימות עלול פגוע בהגנתו של הנאשם ובזכותו למשפט הוגן אינה שאלה תיאורטיבית. היא אמורה להיבחן על רקע מיקומן של הראיות החשובות בחלוקת שבין הצדדים, וזאת, לאחר שנחשים קו ההגנה של הנאשם לעיני בית המשפט [בש"פ 6392/97 בענין **בלביסי** בעמ' 181]. הגשת עירה לגילוי ראייה חסינה "**עוד לפני שהנאשם הציג את קו הגנתו היא עיטה מוחלשת מיניה וביה**" (בענין **פלוני**, בעמ' 9467). רק על פי בדינה כוללת צו ניתן להכריע ולקבע מה גובר בנסיבות המקירה - האם הצורך במניעת חשיפת הפרטים החסויים, או, הצורך לאפשר לנายนם להתגונן כהלכה (בענין **גרינברג**, עמ' 771).

.27. לסיכון פרק זה יזכיר, כי בסופו של יומם מכובנים כל המבחנים המנויים בפסקה והדיבור "אייזונים" כדי שיכריע בית המשפט על פי אמת מידעה עקרונית אחת, והוא: קביעת הנזק שעלול להיגרם להגנתו של הנאשם אם תשאRNAה הראיות חסויות ולא תיחשפנה בפניהם. ההלכה שהשתרש היא, כי במקרה בין האינטרסים המנוגדים שתיארתי - גובר אינטרס הנאשם למשפט הוגן ולהגנה ראוייה. כאמור: אם יסתבר בבית המשפט כי חומר החקירה שגילויו עלול פגוע בעניין ציבורי חשוב, וועל כן ניתן לגבי צו חיסון, הוא חיוני להגנת הנאשם, ויש בו פוטנציאל ראוייה התומך בגרסתו, או, צזה שעשו לעורר ספק סביר באשמו, הוא יכריע לטובת הסרת החיסון על פני החשש

לפגיעה בעניין ציבורי חשוב. ממילא ברור, כי במקרה זהה, תעמוד המאשימה בפני דילמה בין חשיפת הראיות החסויות, או, ביטול ההליך הפלילי כדי להימנע מחשיפתן של ראיות שגilonין עלול לפגוע באינטרס חיוויי למדינה [ענין **חמדאן**, בעמ' 828; בש"פ 3671/05 **קהת'ז נ' מדינת ישראל** (לא פורסם)].

מן הכלל אל הפרט

28. כאמור, הוצג לפניי במעמד צד אחד החומר החסוי, בלוויית הסברים בצירוף חומר חקירה, במטרה לבחון את החינויות שביחסו המסתכנים, והאם קיימן חשש לפגיעה בעניין ציבורי חשוב. הוצגו 16 הידיעות הנזכרות בפסקה הראשונה של תעודת החיסין והמפורטות בנספח לה, ונמסרה זהות מוסרי הידיעות. הוצגו 20 המסתכנים החסויים המפורטים בעמ' 1 של תעודת החיסין, סעיפים 1 עד 9.

29. לאחר ששמעתי את הסברי התביעה וקציני המודיעין לגבי טיבו ומהותו של החומר החסוי, השתכנעתי, בכל הנוגע ל-16 הידיעות, כי המקורות והמידע שממסרו אמינים בעיני המפעלים, וכי חשיפת זהות המקורות עלולה לפגוע בשלומם ובביטחונם, וגם בטיב ואיכות הקשר בכלל בין המקורות למפעיליםם.

אשר לאסופה המסתכנים החסויים, ראוי להבהיר מיד, ביחס למסמר הנזכר בסעיף 4, עבودת מ.ט. 14/22, כי תוכנו אינו חסוי. המסמן נמסר להגנה. החיסין חל רק על סמל ושם היחידה. נותרו לבחינה במסגרת העתירה **19 מסכנים חסויים**. הם מתחלקים להשקפתி, בהתאם למפורט בתעודת החיסין ולתוכנם, לארבע קבוצות. נכון הסברים שקיבלו מב"כ המאשימה וראש צוות החקירה, השתכנעתי כדלקמן:

א. 4 מהמסכנים, על פי תוכנם, כלל אינם רלוונטיים לחקירות הנאים, ומתייחסים לחשדות נגד אחרים;

ב. 2 מהמסכנים מתייחסים לשיטות ואמצעים מודיעיניים. חשיפתם תפגע, ללא ספק, באמצעותו ואיסוף המודיעין המשטרתי ואף ביחס החוץ של המדינה;

ג. 9 מהמסכנים מתעדים שיטות ואמצעי חקירה שהפעילה, או, ניסתה להפעיל היחידה החקורת. השתכנעתי, כי חשיפתם תפגע קשות בשיטות העבודה של המשטרה. עם זאת, לדברי ב"כ המאשימה, היא מסירה לסוגרים פרפרזה מסכמת של 4 מהמסכנים החסויים בדמות מזכיר שער אלדר אלוני-ב-18.3.15;

ד. 4 מהמסכנים - מ.פ. 5 עד מ.פ. 7 ו-ל.ת. 13 - קשורים לחקירות הנאים. השתכנעתי כי חשיפת שלושה מהם תפגע קשות באינטרסים חיווניים, כמפורט בתעודת החיסין. ביחס למסמר מ.פ. 5 סבירתי, כבר בשלב מוקדם זה, כי ניתן וראוי לחשפו בפני ההגנה. כך "עשה, בהסכמה".

ב"כ המאשימה ניאotta למסור להגנה, בנוסף, אסופה בדיקה של כלי רכב, שהוא נספח של המסמר מ.פ. 8.

30. ההכרעה בעתרות לחשיפת המסתכנים החסויים זהות מוסרי הידיעות, תליה, אם כן, בנסיבות האיזון בין אינטרס הציבור המורה שלא לחשוף את המסתכנים החסויים ואת זהות המקורות כדי שלא לפגוע בעניין ציבורי חשוב, מצד

אחד, בין צרכי ההגנה של הנאשמים, כפי שעלו מטעוני סגורייהם. כאמור לעיל בפרק הנורמטיבי, נבחנת חשיבותם וחינויויהם של הפרטימ והתקנים החסויים להגנת הנאשמים בשאלת מהו קו ההגנה, ו/או אלו טענות הגנה העלו בחקירותם /או בתגובהם לכתב האישום לאוון של הריאות הגלויות, ומהן האפשרויות או ההיפותזות שלהם ביחס לחשופתם [ענין פלוני; וכן, בש"פ 155/08 **מאמון אבו טיר נ' מדינת ישראל**, פסקאות 8-5]. אגדיש: כאשר אין בפני קו ברור שמצויה ההגנה, להוציא תחת טכני המחשבים התמים שהעליה הנאשם 1, וטענות הנאשם 2, בשלב מאוחר של החוקירה, כי האדם שעומד אחורי פרשת ה"עוקץ" הוא אכן, קיים קושי בסיסי, אינהרנטי, להסביר לשאלת ולקבוע האם יש בגילוי הריאות החסויות "פוטנציאלי מזכה", או, אפשרות שתעורר ספק סביר באשיותם של הנאשמים בכלל, או, ברמת מעורבותם בפרשה.

31. למרות האמור, למרות שהנאשמים טרם התמודדו עם מכלול הריאות הגלויות שהונחו לפניהם ולפני בית המשפט, ואשר לבגין נקבע בשתי ערכאות כי בכוון להביא להרשעתם של הנאשמים, ATIICHIS לעתירות לחשיפת הריאות והפרטים החסויים.

ביחס לעתירות להסרת החיסין מ-19 המסמכים החסויים, אותן פירטתי בפסקה 29 לעיל (כאשר המסמך מ.ט. 14/22/5, כאמור, להגנה), או, לחילופין, לקבלת פרפרחות, לא מצאת כי המסמכים האמורים, להוציא אחד מהם, מ.פ. 5, עשויים לסייע לנאים להנשל את הגנתם. מה גם, קיבלו פרפרזה מרוכזת ביחס לארבעה מהמסמכים. במיוחד כר, ביחס למסמכים שמתיחסים לחקירה אחרת שאינה קשורה בנאים (4 מסמכים), וביחס למסמכים הנוגעים לשיטות ואמצעי חקירה (9 מסמכים), שתוצאותיהן כבר ידועות מילא לכלי עלא. כך ביחס למסמכים הנוגעים לשיטות הפעלת וקבלת נתונים מודיעיניים (2 מסמכים), והוא הדין ב-4 המסמכים - מ.פ. 5 עד מ.פ. 7 ו-ל.ת. 13. אחד מהם ימסר, כאמור, להגנה.

32. שוכנעת, לאור הסברי ב"כ המאשימה וקצini המודיעין, כי חשיפת המסמכים החסויים הללו עלולה לפגוע קשות באינטרסים חוניים ובעניין צבורי חשוב, הכל כמפורט בתעוזת החיסין, ומайдך גיסא, הם לא יועילו לנאים, שטענותיהם בחקירה מונחות לפני. בשל כר, גם לא מצאת כי יש אפשרות ליתן פרפרזה או פרפרחות חדות, להוציא זו שכבר ניתנה, באשר אלה ינציחו את הפגיעה האפשרית בעניין הציבורי ובתכלית החיסין, ללא כל תועלת נראית לעין לנאים.

33. אשר לחשיפת זהות מוסרי 16 הידיעות: כאמור, יש להזכיר בחינויות חשיפת זהותם של מוסרי הידיעות להגנת הנאשמים על-סמל הנהנה כי זו תניב את התוצאות שהם מבקשים להניח בפני בית המשפט, קרי: על בית המשפט להשתכנע כי יש בחשיפה ממשום פוטנציאלי מזכה, או, פוטנציאלי להפחחת עצמת הנאשמים, וב└בד שישתכנע כי אכן קיימים פוטנציאלי ראייתי לנוכנותה של הנהנה זו והיא אינה מופרכת, וכן, כי לחינויות זו עצמה אשר גוברת על העניין הציבורי שבסמו הוטל החיסין על המקורות. אם התשובה לאלה חיובית - הייתה רואה עצמו מחויבת לאפשר לנאים לקבל את מבוקשם. ואולם, אל מול הסבר קצini המודיעין, במיוחד רפ"ק שריבר, אשר לזהות מוסרי הידיעות והטעמים להוצאה החיסין, הסברים ששכנעו אותו כי הסרת החיסין תפגע בעניין צבורי חשוב, הן בשלומם וביחסם של אנשים, והן באינטרסים ציבוריים נוספים, לרבות, אינטרס שיתוף הפעולה בין הציבור לרשות החוקרת, ניצבות טענות קלושות שהעלו העותרים בנושא זה.

.34. עובדה ניצחת ידועה היא שהנאשם 1, אשר הכחיש בחקירהתו כי נטל חלק מהותי בפרשת המרמה המורחבת, להוציא, השמדת הריאות (באישום השミニ), איננו נזכר בידיעות המודיעיניות שתוכנן נמסר להגנה כנעט בשלמותן. לראיות הגלויות אשר קשורות אליו לפרשה כמעט שנטל בה חלק מהותי, אין זכר במידע שנמסר למשטרת, שהוא בריאות שהגיעו לידי החוקרים בשל ובעקבות החקירה הגלואה. אין בי ספק היום, כי חשיפת המקורות, מדובר בריאות שהגיעו לידי החוקרים בשל ובעקבות החקירה הגלואה. אין טעם לנאשם 1. על כן, גובר אינטראס הציבור שבאי חשיפתה.

.35. תוכן הידיעות נחשף, כמובן, בפניו, והעתירה בנושא זהות המקור או המקורות נועדה ל��ע את גרסתו של夷, בהאמינו כי הוא הוא המקור. ב"כ המשימה הודיעעה כי夷, אשר נחקר ומסר גרסה, יזמן עד תביעה. אין מניעה, אם כן, שהנאשם 2 יחקור את夷 שעשן נפשו במסגרת החקירה הנגדית. מעבר לכך, נימוקי העתירה אינם מצדיקים שאעתר לה בכל הנוגע לחשיפת המקורות, שכן, הפרטים והעובדות שנמסרו לי ביחס לזהות המקורות ומועד מסירת המידע שיכנעו אותו כי השارة החיסינן על לנו איננה פוגעת בהגנת הנאשמים בשום צורה שהיא. אומר זאת ביתר נחרצות: אין בחשיפת המקורות משום פוטנציאלי "מצחה", או, פוטנציאלי המפחית אשמה, ואףלו לא פוטנציאלי המעורר ספק סביר. עניין ספציפי זה, אנקק נימוקי באורח חסוי, שכן, הנימוקים הם חסויים, וקשריהם קשר הדוק לחיסינן מושая העתירה, אף יונקים מאותם מקורות שבעתים הוטל החיסינן על זהות המקורות. נימוקי מפורטים בסופו שיצורף למעטפה יחד עם הפרוטוקול הסודי, והם ישמרו בכספת בית המשפט (במציאות הפלילית). לעניין האפשרות לצרף להחלטה נספח סודי, ראו: בש"פ 3811/12, 4257/12, אגבאריה ואח' נ' מדינת ישראל (10.7.12).

.36. אשר על כן, בכפוף לשיגים שציינתי, העתירות נדחות.

المزكيات تمتلك صلاحيات قانونية لصدام.

המעטפה הנושא את הכותרת "סודי" תופקד בכספת המזקיות הפלילית.

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ה, 18 אוגוסט 2015, בהעדך
הצדדים.

[1] אשר מיוחס לנאשם 1 בלבד.

[2] ולא כפי שסבירו הסנגורים בטעות כי קיבלו רק פרפרחות.

עמוד 12

[3] כפי שנמננו ופורטו בתעודה החישוון (על פי סימוניהם - מ.1, ל.ת. 1 עד ל.ת. 6; ל.ת. 12 עד ל.ת. 15; מ.פ. 5 עד מ.פ. 12). לא ברורה הטענה שהעלן הסגנורים כי אין אפשרות לדעת בכמה מסמכים מדובר.